

движи и маха въ въздуха. Знае се, обаче, че всички летения съ криле, т. е. по образа и подобие то на птичитѣ криле, сж свършвали винаги нещастно. По тия разкази и легенди ние можемъ да заключимъ само едно: че човѣкътъ отдавна е замислилъ да изучи птичия занаятъ.

До Леонардо да Винчи (XV в.), нѣкои учени строили криле и се хвърляли отъ височинитѣ на хълмове и здания. Едни отъ тѣхъ си премазвали краката, а други, по-благоразумни, се задоволявали да правятъ опити само съ изкуствени птици. Но никой отъ тѣхъ не е оставилъ описания или скици за тия опити.

Леонардо да Винчи билъ не само великъ художникъ, той билъ и голѣмъ изобретателъ. Въ неговитѣ съчинения отъ 1495 г. се срѣщатъ много скици и тъкмежи за летателни машини. Въ тѣхъ се срѣщатъ и бележки за летението на птичитѣ, съпротивата на въздуха, ролята на вѣтъра при въздушното хлъзгане и ролята на опашката и центъра на тежестта при летението.

Въ тази насока на опитване да се подражава на птичитѣ, обаче, повече не е направено.

На 8 августъ 1709 г. бразилецътъ Гусмано направи въ Лисабонъ, въ двора на индийския палатъ предъ португалския кралъ, единъ опитъ — вѣроятно първия, за издигане въ въздуха съ балонъ.

За този опитъ тогавашниятъ вестникарь Ферейра пише така: „Гусмано се издигна бавно съ едно кълбо до покрива на посланическата зала, после по сжщия начинъ слѣзе. Той бѣ издигнатъ чрезъ горението на нѣкакви материали, запалени отъ самия изобретателъ“.

Следъ тоя опитъ Гусмано билъ обвиненъ въ